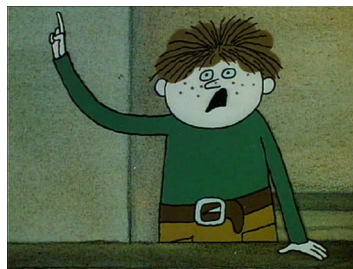
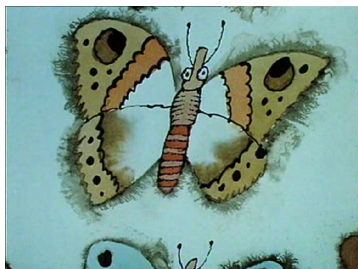
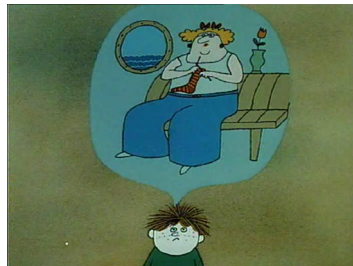
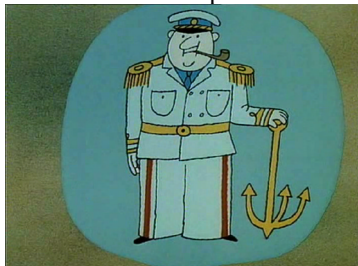

JAK MACH A ŠEBESTOVÁ HLÍDALI DÍTĚ

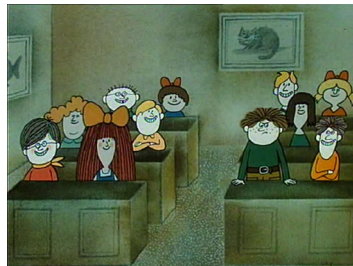
5.1. Прочитайте и переведите следующие предложения:

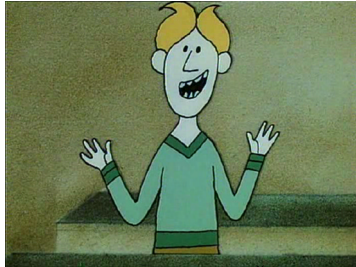
Jednou když soudružka učitelka zkoušela přírodopis, vyvolala Horáčka a dala mu schválně úplně lehkou otázku a sice – babočka admirál.

Jenomže Horáček vůbec netušil že jde o motýla, začal si vymyšlet že ten pan admirál Babočka nosí parádní uniformu, že má vlastní loď, na kterou má paní admirálová přepychovou kajutu.

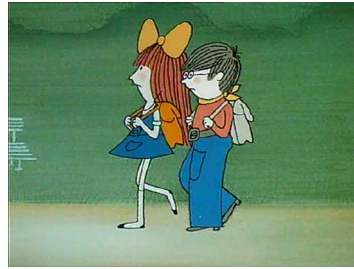
A soudružka učitelka řekla: „Tak dost Horáčku, co to plácáš za nesmysly. My tady probíráme motýly a ne námořnictvo. Ty snad ani nevíš, že je přírodopis.“ A celá třída oplývala smíchem jako při kabaretu.

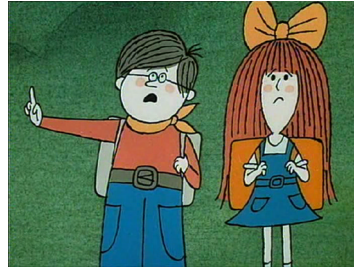
A Valenta křičel: „Clověče, víš ty vůbec, jaký rozpětí by ten tvůj admirál musel mít, kdyby byl motýlem?“

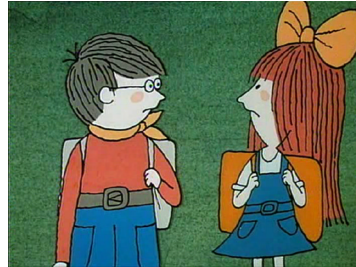
A Horáček měl zlost, že se mu všichni smějí a řekl: „Tak moment! Abyste věděli, takovej motýl náhodou existuje. Má asi takovýhle rozpětí. Četl jsem to v jednom časopise.“

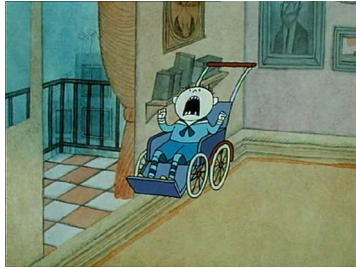
Ale soudružka učitelka řekla: „To bylo asi aprílové číslo. Tak velký motýl neexistuje. Sedni si. Máš pětku. To je prosím čtvrtá. Já nechci vidět to vysvědčení!“ A Mach s Šebestovou šli domů a říkali si: „Ta soudružka učitelka se s tím zkoušením moc nemazlí. Zítra přijdeme určitě na řadu.“ Když jim přiběhl naproti Jonatán, řekla Šebestová: „Jonatáne, dneska si hrej sám. My se musíme učit, aby to s náma nedopadlo jako s Horáčkem.“

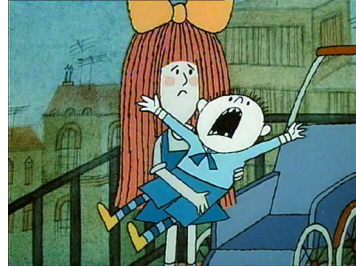
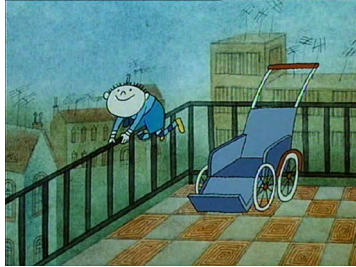
Jenže vtom je zastavila paní Vydrová a hned začala: „Děti, vy máte zlaté srdce, to je o vás známo. Vy mi jistě pomůžete.“ A když se Mach s Šebestovou ptali oč jako jde, řekla, že potřebuje hlídat Petříčka, protože musí k zubařce a do opravy pro kočárek. A Mach řekl: „No jo, paní Vydrová, my bysme rádi ale musíme se učit, vy za nás k tabuli nepůjdet!“

A paní Vydrová začala o oktávu výš: „Vy jste přece takoví rozumní školáci. Učit se můžete i tak. Petříček bude hájat.“ A mluvila a mluvila až se Šebestová koukla na Macha a oba řekli: „No tak jo.“

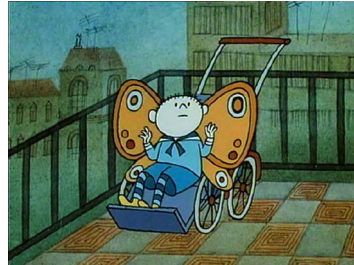
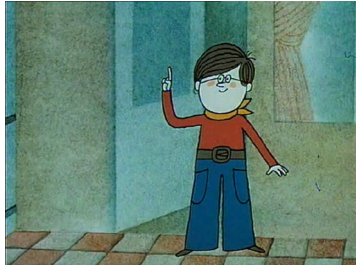

Jenomže Petříček nespal ani chvíli, řval jako pavián a Mach řekl: „Člověče, Šebestová, to je vážně vo nervy, s takovou se přece nic nenaučíme. Co kdybysme ho dali na balkón! Bude koukat na lidi a dá pokoj.“

A tak to zkusili a opravdu to pomohlo. Petříček dal pokoj a oni se mohli učit. Jenomže když Šebestová náhodou zvedla hlavu měla co dělat, aby zabránila katastrofě načež řekla: „Tak to ne, Machu, to by nešlo. Nezapomeň, že jsme v šestým patře.“

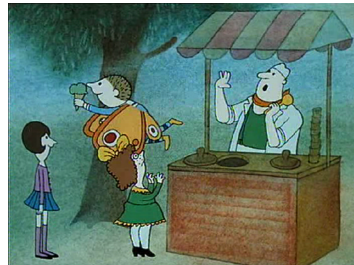

Ale Mach se ťukl do čela: „Clověče, Šebestová, já mám bezvadný nápad! To chce křídla. Když slítne, přistane hladce na trávníku.“

A vytáhl sluchátko a v tu ránu měl Petříček křídla jako otakárek fenyklový a Mach s Šebestovou se zabrali do učení, věděli, že teď už se nemůže nic stát.

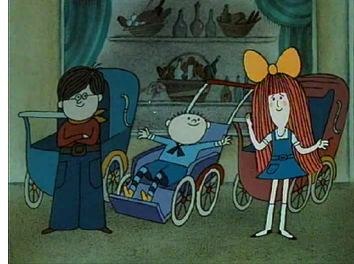
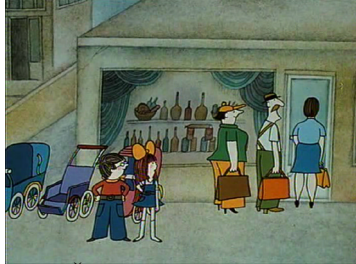
Jenomže když Šebestová zvedla náhodou oči, viděla Petříčka jak mizí kamsi do daleka. A Šebestová brala schody po třech a volala: „Proboha, Machu, kam chodíš na ty své nápady? Teď ho budeme chytat bůhví kde a máme po učení!“

A Petříček poletoval nad parkem, kde pan Horáček senior prodával zmrzlinu – vanilkovou, jahodovou a pistáciovou. A Petříček na tu pistáciovou dostal chuť, a tak si jeden kornout vzal a zmrzlinář kroutil hlavou: „No ne, to je ale motýl a jde po pistáciový, neřád!“

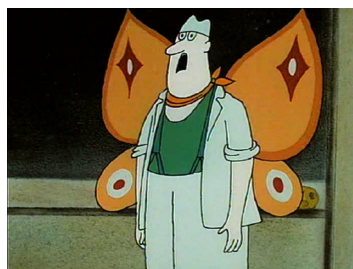
A Petříček letěl dál, letěl mezi zahradami, kde se velice bavil mladý Horáček. Místo aby se učil, četl si detektivku a když viděl velikého motýla, začal řvát: „Mámí, admirál, představ si: takovýhle rozpětí. A já kvůli němu dostal pětku.“ A paní Horáčková vyběhla před dům, ale Petříček už byl nad samoobsluhou, kde stálo plno kočárků.

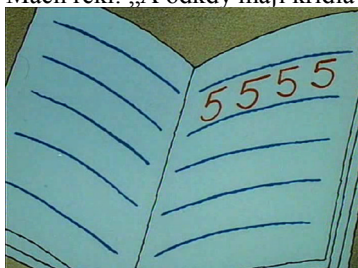
A Šebestová volala: „Hele, tamhle je, jenomže bez sítky na motýly ho nechytíme.“ Ale Mach řekl: „Šebestová, klid, jen klid.“ A za chvíli už Petříček padal rovnou do kočárku, který si vyzvedla z opravy paní Vydrová. A paní Vydrová řekla: „No ne, děti, tak vy jste mi vyšli s Petříčkem naproti. Já říkám, že máte zlaté srdce.“ A Mach s Šebestovou byli rádi, že to nedopadlo hůř.

Jenže ráno přišel do školy pan Horáček a řekl: „Tak vy si myslíte, že budete našemu klukovi solit pětky pro nic za nic? Tak to ne. Já si na vás došlápnu, protože ten ohromný admirál náhodou existuje. Sám jsem ho viděl. Má námořnický šaty a jde po pistáciový, nefád. Takže jestli nechcete, abych to hnal vejš, napíšete klukovi jedničku než napočítám do tří. Protože toho ví o motýlech víc, než vy.“ A v Machovi a Šebestové pořádně hrklo, protože tady končila všechna legrace. Tohle se nemohlo nechat jen tak. Jak by k tomu soudružka učitelka přišla?

A tak Šebestová řekla: „Pane Horáček, to nebyl žádný motýl ale Petříček Vydra, který nám ulít když jsme ho hlídali.“ Ale pan Horáček řekl: „Nesmysl. To nebyla žádná vydra. Nejsem slepej. A vůbec vodkdy mají děti křídla?“ A Mach řekl: „A odkdy mají křídla zmrzlináři?“

A celá třída se dala do smíchu. A soudružka ředitelka řekla: „Když můžete mít křídla vy, proč by je nemohl mít Petříček Vydra? A vůbec co byste dělal, kdyby někdo tvrdil, že největší motýl na světě je zmrzlinář Horáček?“ A pan Horáček uznal, že by to byl nesmysl, a když to uznal, křídla mu zmizela a on šel domů. Ale malému Horáčkovi ta pětka nezmizela. Ta mu zůstala. A měl proto na Macha s Šebestovou strašlivý vztek a řekl Pažoutovi: „Pažoute, já těm dvěma jednou vyvedu něco strašlivýho. Ti budou pane koukat!“

Do školy nechodí jenom děti. Do školy chodí i tatínkové a maminky. Chodí tam každý měsíc na rodičovské sdružení, a když se sejdou, soudružka učitelka vypráví o tom, jak se jejich děti učí a jak se chovají. Začne u Bartoňové, která je v abecedě první, potom přijde Benda a Coufer a tak dále až dojde na Horáčka.

A soudružka učitelka povídá: „Tak vám řeknu, pane Horáček, s tím vaším chlapcem to jde z kopce. Vůbec se neučí, pětka má, že by je mohl prodávat, chování taky nemá žádné. Posloucháte mě vůbec, pane Horáček? Váš syn se chová nejhůř z celé třídy. Tuhle zmlátil Čermákovou pro nic za nic. Prostě hrůza. Proto bych ráda věděla, jestli ho doma učíte slušnému chování nebo jestli ho necháváte růst jako dříví v lese?“

A pan Horáček se ťukne do čela: „Jo, tak! Vy se mě ptáte, jestli ho jako necháváme jen tak růst. Ale to víte že ne! My to mu dokonce zakazujeme. Vždyť je mu pořád všechno malý. Jenže von se nedá říct. On schválně roste tak rychle, jak umí.“

A soudružka učitelka řekne: „Vy mi asi nerozumíte, pane Horáček. Já bych ráda věděla, jak toho vašeho syna doma vedete? Myslím že nejsem sama, koho to bude zajímat.“

A pan Horáček povídá: „To jsou mi teda pěkně praštěný otázky, se mi zdá! Jestli kluka doma vedu? Kam bych ho doma vodil? Doma trafi všude sám, že jo?“

A soudružka učitelka počítá do deseti, a když se uklidní, řekne: „Víte co, pane Horáček, radši si sedněte a čtete si ty noviny, bude to určitě užitečnější a začne probírat žáka Chadra.

5.2. Ответьте на вопросы:

1. Jakou otázku dala soudružka učitelka Horáčkovi, když jednou zkoušela přírodopis?
2. Tušil Horáček vůbec, že jde o motýla?
3. Co začal vymýšlet o panu admirálu Babočkovi?
4. Jak na to reagovala soudružka učitelka?
5. Čím oplývala celá třída?
6. Co křičel Valenta?
7. Proč měl Horáček zlost?
8. Co četl v jednom časopise?
9. Jaké číslo to mělo být podle soudružky učitelky?
10. Jakou známku dala Horáčkovi a jak to komentovala?
11. Co si říkali Mach a Šebestová cestou domů?
12. Co řekla Šebestová Jonatánovi, když jim přiběhl naproti?
13. Kdo je vtom zastavil?
14. Co bylo známo o Machovi a o Šebestové?
15. Co potřebovala paní Vydrová?
16. Co namítl Mach?
17. Začala paní Vydrová o oktávu výš?
18. Co bude dělat Petříček?
19. Co Mach a Šebestová konečně řekli?
20. Spal Petříček alespoň chvíli?
21. Co stále dělal?
22. Co nabídl Mach Šebestové?
23. Proč by na balkóně měl dát Petříček pokoj?
24. Pomohlo to opravdu?
25. Co mohli dělat Mach a Šebestová, když Petříček dal pokoj?
26. Co se stalo když Šebestová náhodou zvedla hlavu?
27. Ve kterém patře děti byly?
28. Jaký nápad dostal Mach?
29. K čemu by Petříček potřeboval křídla?
30. Jaká křídla měl Petříček v tu ránu?
31. Proč se Mach a Šebestová zabrali do učení?
32. Co uviděla Šebestová, když náhodou zvedla oči?
33. Co volala Šebestová, když brala schody po třech? Kde zrovna poletoval Petříček?
34. Jakou zmrzlinu prodával pan Horáček senior?
35. Co udělal Petříček, když dostal chuť na tu pistáciovou?
36. Co si říkal pan Horáček?
37. Kam pak letěl Petříček?
38. Co dělal mladý Horáček místo toho, aby se učil?
39. Co začal řvát, když uviděl velkého motýla?
40. Kam vyběhla paní Horáková?
41. Kde už byl Petříček?
42. Co volala Šebestová?
43. Co jí odpověděl Mach?
44. Kam rovnou padal Petříček?
45. Co řekla paní Vydrová, když viděla Macha, Šebestovou a Petříčka?
46. Proč Mach a Šebestová byli rádi?
47. Kdo přišel ráno do školy?
48. Co prohlásil o svém klukovi a o pětkách?
49. Jak vypadá ten ohromný admirál?
50. Co chtěl po soudružce učitelce?
51. Proč v Machovi a Šebestové pořádně

hrklo? 52. Mohlo se to nechat jen tak? 53. Co řekla Šebestová panu Horáčkovi? 54. Proč to byl podle pana Horáčka nesmysl? 55. Co namítl Mach? 56. Proč se celá třída dala do smíchu? 57. Co řekla soudružka učitelka o možnosti mít křídla? 58. Co se stalo když pan Horáček uznal, že by to byl nesmysl? 59. Zmizela ta pětka malému Horáčkovi také? 60. Co měl proto na Macha a Šebestovou? 61. Co řekl Pažoutovi? 62. Chodí do školy jenom děti? 63. Proč tam chodí každý měsíc? 64. O čem vypráví soudružka učitelka, když se sejdou? 65. Proč začne u Bartoňové? 66. Co řekla soudružka učitelka panu Horáčkovi? 67. Kolik pětěk má Horáček? 68. Jak se chová Horáček? 69. Na co se zeptala soudružka učitelka pana Horáčka? 70. Nechávací Horáčka jen tak růst jako dříví v lese? 71. Proč mu to dokonce zakazují? 72. Jestli si Horáček dá říct? 73. Na co se ještě ptala soudružka učitelka pana Horáčka? 74. Proč to byla podle pana Horáčka pěkně praštěná otázka? 75. K čemu vybidla soudružka učitelka pana Horáčka, když napočítala do deseti?

5.3. Найдите в приведенных ниже примерах элементы обиходно-разговорного чешского языка и приведите их литературные эквиваленты:

1. Jenomže Horáček vůbec netušil, že jde o motýla, začal si vymejšlet, že ten pan admirál Babočka nosí parádní uniformu, že má vlastní loď, na kterou má paní admirálová přepychovou kajutu. 2. Tak moment! Abyste věděli, takovej motýl náhodou existuje. Má asi takovýhle rozpětí. Četl jsem to v jednom časopise. 3. Jonatáne, dneska si hrej sám. My se musíme učit, aby to s náma nedopadlo jako s Horáčkem. 4. No jo, paní Vydrová, my bysme rádi ale musíme se učit, vy za nás k tabuli nepůjdeté! 5. Co kdybysme ho dali na balkón! Bude koukat na lidi a dá pokoj. 6. Tak to ne, Machu, to by nešlo. Nezapomeň, že jsme v šestém patře. 7. Proboha, Machu, kam chodíš na ty svý nápady? 8. Mámí, admirál, představ si: takovýhle rozpětí. 9. Má námořnický šaty a jde po pistáciový, neřád. 10. Takže jestli nechcete, abych to hnal vejš, napíšete klukovi jedničku než napočítám do tří. 11. Ale pan Horáček řekl: „Nesmysl. To nebyla žádná vydra. Nejsem slepej. A vůbec vodkdy mají děti křídla?“ 12. A měl proto na Macha s Šebestovou strašlivý vztek a řekl Pažoutovi: „Pažoute, já těm dvěma jednou vyvedu něco strašlivýho. Ti budou, pane, koukat!“

5.4. Составьте контексты, используя следующие слова и выражения:

plácát nesmysly; oplývat smíchem; nemazlit se s něčím; přijít na řadu; přiběhnout naproti; začít o oktávu výš; řvát jako pavián; dát pokoj; mít to dělat; zabrat se do učení; brát schody po třech; mít po učení; dostat chuť na něco; bavit se; vyjít naproti; solit pětky pro nic za nic; došlápnout si na někoho; dát se do smíchu; mít na někoho strašlivý vztek; zmlátit někoho pro nic za nic; nechávat někoho růst jako dříví v lese; dát si říci;

jde [o něco]; náhodou; já nechci vidět [něco]!; hajat; no tak jo; to by nešlo; to chce [něco]; kam chodíš na ty své nápady?; než napočítám do tří; tady končila všechna legrace; jak by k tomu [někdo] přišel?; [někdo] bude koukat; to jde [s někým] z kopce; pětěk má, že by je mohl prodávat; chování taky nemá žádné.

5.5. Переведите на чешский язык:

1. Однажды на уроке природоведения учительница вызвала Горачека и специально задала ему легкий вопрос: «Бабочка Адмирал». 2. Однако Горачеку и в голову не пришло, что речь идет о мотыльке. 3. Он начал выдумывать, что этот господин адмирал Бабочка носит парадную униформу, что у него есть собственный корабль, на котором у его жены роскошная каюта. 4. Хватит, Горачек, что за чушь ты несешь? 5. Мы проходим мотыльков, а не морской флот. 6. Ты, наверное, и не знаешь, что у нас сейчас природоведение. 7. Весь класс лопался от смеха, а Валента кричал: «Слушай, ты представляешь, какой размах крыльев должен был бы быть у твоего адмирала, если бы он был бабочкой?» 8. Горачек разозлился, что над ним все смеются, и сказал: «Чтоб вы знали, такие бабочки бывают». 9. У них где-то во-о-т такой размах крыльев. 10. Я читал об этом в одном журнале. 11. Учительница сказала: «Наверное, это был первоапрельский номер». 12. Таких больших бабочек не бывает. 13. Садись, ставлю тебе двойку! 14. Это уже четвертая! 15. Мах и Шебестова шли домой и думали: «Да уж, учительница при проверке не шутит». 16. Завтра, наверное, будет наша очередь. 17. Когда им навстречу выбежал Йонатан, Шебестова сказала: «Йонатан, сегодня играй один». 18. Нам надо учиться, чтобы с нами не случилось то же, что с Горачеком. 19. Однако в этот момент их остановила госпожа Выдрова. 20. Дети, у вас золотое сердце, все это знают, вы мне поможете. 21. А когда Мах и Шебестова спросили, о чем, собственно, речь, она сказала, что нужно присмотреть за Петенькой, потому что ей надо к стоматологу и в мастерскую за коляской. 22. Мы бы с удовольствием, но нам надо заниматься, вы ведь вместо нас к доске не пойдете. 23. Вы же такие умные дети! 24. Заниматься вы можете и так, Петенька будет спать. 25. И она говорила и говорила, пока оба не сказали: «Ну ладно». 26. Однако Петенька не спал ни минуты, он орал, как павиан. 27. Слушай, Шебестова, так мы ничего не выучим. 28. Что если его положить на балконе? 29. Он будет смотреть на прохожих и успокоится. 30. Они попробовали, и это действительно помогло. 31. Однако когда Шебестова случайно подняла голову, она еле-еле успела предотвратить катастрофу. 32. Нет, Мах, это не пойдет. 33. Не забывай, что мы на седьмом этаже. 34. Слушай, Шебестова, у меня идея! 35. Нужны крылья! Если он и слетит, то легко приземлится на газоне. 36. Он вытащил трубку, и в ту же минуту у Петеньки появились крылья, как у бабочки. 37. Мах и Шебестова погрузились в учебу. 38. Они знали, что теперь уже ничего не может случиться. 39. Однако когда Шебестова случайно подняла голову, она увидела, как Петенька исчезает где-то вдали. 40. Шебестова неслась по лестнице, прыгая через три ступеньки. 41. Господи, Мах, и где ты берешь эти свои идеи?! 42. Теперь мы будем ловить его Бог знает где, а ученью конец! 43. Петенька летел над парком, где господин Горачек-старший продавал мороженое: ванильное, клубничное и фисташковое. 44. Петеньке захотелось фисташкового, и он одну порцию схватил. 45.

Мороженщик качал головой: «Ух ты, вот это мотылек! И любит фисташковое, мерзавец!» 46. Горачек-младший, вместо того, чтобы учиться, читал детектив. 47. Когда он увидел большую бабочку, он заорал: «Мама! Адмирал! Во-о-т такой размах крыльев! Я из-за него получил двойку!» 48. Госпожа Горачкова выбежала на улицу, но Петенька уже был над магазином самообслуживания, где стояло много колясок. 49. Шебестова кричала: «Вон он, но без сачка для бабочек мы его не поймем!» 50. Мах сказал: «Спокойствие, Шебестова, только спокойствие!» 51. И через минуту Петенька уже падал как раз в коляску, которую госпожа Выдрова забрала из мастерской. 52. Госпожа Выдрова сказала: «Ах, дети! Вы вышли с Петенькой мне навстречу! Я же говорю, что у вас золотое сердце!» 53. Мах и Шебестова радовались, что все обошлось. 54. Однако утром в школу пришел господин Горачек и сказал: «Вы думаете, что будете лепить нашему парню двойки ни за что ни про что?» 55. Я вам задам, потому что этот огромный адмирал существует. 56. У него морская форма, и он любит фисташковое мороженое, мерзавец! 57. Так что если не хотите, чтобы я поднял шум, ставьте нашему парню «отлично», потому что он знает о бабочках больше, чем вы. 58. Маху и Шебестовой стало не по себе, потому что шутки кончились. 59. Это нельзя было так оставлять. 60. И вот Шебестова сказала: «Господин Горачек, это была не бабочка, а Петенька Выдра, который он нас улетел, когда мы за ним присматривали». 61. Но господин Горачек сказал: «Ерунда! Никакая это была не выдра! Я не слепой» 62. И вообще, с каких это пор у детей крылья? 63. А Мах сказал: «А с каких пор крылья у мороженщиков?» 64. Весь класс засмеялся, а учительница сказала: «Если крылья могут быть у вас, почему они не могут быть у Петеньки Выдры?» 65. И что бы вы делали, если бы кто-то сказал, что самая большая бабочка в мире – мороженщик Горачек? 66. Господин Горачек признал, что это было бы глупо. 67. Когда он это признал, крылья у него исчезли и он пошел домой. 68. Однако двойка Горачека-младшего не исчезла, она осталась. 69. Поэтому он страшно на Маха и Шебестову разозлился и сказал Пажоуту: «Слушай, Пажоут, я этим двум однажды устройю, они у меня увидят!» 70. В школу ходят не только дети. 71. В школу ходят также папы и мамы. 72. Они приходят туда каждый месяц на родительское собрание, и учительница им рассказывает, как их дети учатся и как себя ведут. 73. Она начинает с Бартонёвой, которая первая по алфавиту, потом идет Бенда, а потом Горачек. 74. Так я вам скажу, господин Горачек, у вашего мальчика дела плохи. 75. Он совершенно не учится, двоек у него столько, что хоть продавай, да и поведение никуда не годится. 76. Вы вообще меня слушаете, господин Горачек? 77. Ваш сын ведет себя хуже всех в классе. 78. Недавно ни за что ни про что избил Чермакову. 79. Просто ужас! 80. Поэтому я хочу знать, воспитываете ли вы его дома или же позволяете ему расти самому по себе? 81. А господин Горачек хлопает себя по лбу: «Вот оно что! Вы хотите знать, позволяем ли мы ему расти.» 82. Конечно, нет. Наоборот, мы ему это

запрещаем, ведь ему все малó. 83. Только он не слушается и назло растет так быстро, как только может.